

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

*Επιστόλιον μετρούμενον χρόνον
εις την γην των Παρθενώνων.*

*Ἐπιγνάσκω τίς σαρκα καὶ χίλια, ἵνα
ποῦ θά βροῦν λαοὶ μὲ περὶ αὐτῆς.*

Τὴν ὄραν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολλή.

Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.

Συνδρομὰ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνον.

Γὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καλ' ἰστὸ χέρι.

*Εἰς γνάθῳ φέρομεν παντός εὐνοῦσθου τοιαυτῆ
ὅτι παλιόθεν ὄματα «Ρωμιοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κ' ὁποῖος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θά πληρῶνθ' δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλῃ.*

**Ἰουλίου τρίτη,
συμφορὰς ὅταν Κρήτῃ.**

**Ὅκτακόβια πένθινα καὶ τρία
καὶ μεγάλης φωτῆς φασαρία.**

**Ἐπὶς Κρήτης τὸ νησί
μὲ πίκρα περιδοθί.**

*Ἐπὶς κειροῦς ὅπου βροντοῦσαν τὰ τουφεκία σου βαρεθὰ
μόνο γιὰ τὴν λευθερίαν,
δόξα καὶ τιμὴ μας ἦταν καθεμὰ τὸν ἀστραπῆ,
πλὴν αὐτά, ποῦ βῆσαν τώρα
ἰστὰ βουὰ τὰ νικηφῆρα,
δὲν βροντοῦνε, δὲν ἀστράπτουν, παρὰ μόνο γιὰ ἴτροπῆ.*

**Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας γέτος σκέτος.**

- Π.—Ποῦ μὲ πηγαίνει, Φασουλή;
Φ.— Πίστες τὰς ἐμιλίαις
κ' ἔργου κατόπιν ἄφρονος, ἢ τῆς ἀπολείας.
Π.—Γιὰ πῆς μου, βέε, ποῦ μ' ὀδηγεῖς;
Φ.— Ὅπου τὸ φέρον φέρετ.
Π.—Θὰ φῆς κημικὰ ἱκανόταρον μὲ τὸ δεξιὸ μου χερί.
Φ.— Ἄφρονος ἀκολουθεῖ με...
Π.— Μὲ διατρέχει ὄφρα.
Φ.— Ἐσ' εἶσαι Δάντης, Περικλῆ, κ' ἐγὼμαί Βεκτρίνη.

- Π.— Ποῦ μὲ πηγαίνει, μακαχάρ;
Φ.— Παρεκλάθ' σε λέλει...
Π.— Ὅποιος βῆσαν πηγάρι...
Φ.— τὴν ὄφρασαν προσβάλλει.

Φ.— Ἴδου λοιπόν... ἀφάσκαμν εἰς τόπους ἀφίας,
ἰστὸ τύφου τὰ μικροβία κ' εἰς βόθρους δυσωδίας.

Π.—Γιὰτὶ 'στους βόθρους μ' ἔφερες καὶ 'στὰ δικαῖα μέρη;
Φ.— Αὐτὴν τὴν Πόλιν ἀτάκας, ποῦ πρὸς τὴν βροῦσαν φερεῖ.
Στάσεις τὰ ρουθόσμη σου, μὴν τέχης ἀνοικτά,
καὶ δῆλας τὰ γράμματα τῆς Πόλης τὰ φρικτά,
ποῦ μέχρι τῆς στιγμῆς κανεῖς Ρωμιοῦ δὲν τάδε...

(Ὁ Περικλῆς ἐμβρόντητος ἀναγινώσκει τάδε.)

«Δὶ ἔμοῦ κανεῖς ραδίει
'στους βορβόρους τοὺς παχεῖ,
καὶ τὴν εὐνοίαν κερδίσει
τῆς παρούσης ἐποχῆς.

Δὶ ἔμοῦ κανεῖς προβαίνει
πρὸς τὰ βῆθ' τὰ ροιτά,
πρὸς τῆς βρωμίας τὰ τεύματα,
καὶ τὸν τυρον ἀποταῖ.

Δὶ ἔμοῦ καθεὶ γνωρίζει
πῶς φεῖσποτε βρωμίας
κατορθώνει νὰ μωρῆζῃ
'στῆς πατρίδος τὸν βρωμῶν.

Δὶ ἔμοῦ καθεὶ 'στὰς σαρκαὶς
κόλυμα τῶν ἀφροσίων,
καὶ πετᾷ πρὸς τοὺς αἰθέρας
ἄλιος θυμιαμάτων.

Δὶ ἔμοῦ καθεὶ καὶ γινώσκεις
φῆρ' εἰς δια συντάς,

